

5 Ιουλίου 2015

Ποίηση για τις ώρες της κρίσης...

/ Πεμπτουσία

image not found or type unknown

«Που πήγε η μέρα η δίκοπη που είχε τα πάντα αλλάξει;

Δε θα βρεθεί ένας ποταμός να' ναι για μας πλωτός;

Δε θα βρεθεί ένας ουρανός τη δρόσο να σταλάξει

Για την ψυχή που νάρκωσε κι ανάθρεψε ο λωτός;

Γιάννης Αδαμάκης, Ένα Ταξίδι, 90X110εκ., Ακρυλικά σε καμβά, Λεπτομέρεια, Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Καλοκαίρι 2015

Στην πέτρα της υπομονής προσμένουμε το θάμα

που ανοίγει τα επουράνια κι ειν' όλα βολετά

προσμένουμε τον άγγελο σαν το πανάρχαιο δράμα
την ώρα που του δειλινού χάνονται τ' ανοιχτά

τριαντάφυλλα... Ρόδο άλικο του ανέμου και της μοίρας,
μόνο στη μνήμη απόμεινες, ένας βαρύς ρυθμός
ρόδο της νύχτας πέρασες, τρικύμισμα πορφύρας
τρικύμισμα της θάλασσας... Ο κόσμος είναι απλός».

(Απόσπασμα από το ποίημα «Ερωτικός Λόγος», του Γιώργου Σεφέρη)

Κατερίνα Χουζούρη